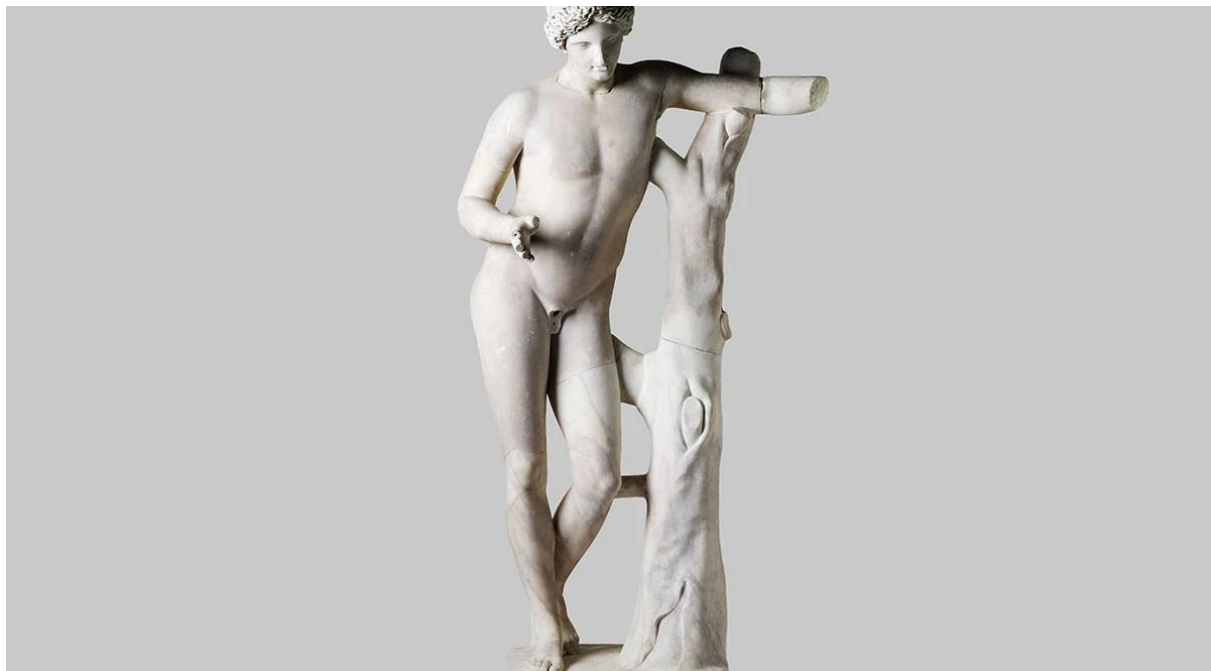

VÄRLDSKULTURMUSEERNA
THE NATIONAL MUSEUMS OF WORLD CULTURE

BEGREPPSLISTA KONST OCH ARKITEKTUR I ANTIKENS GREKLAND

TILL TEMATIK I DEN DIGITALA
LÄRPLATTFORMEN *ANTIKEN*

Grundskola åk 7-9, gymnasieskola och vuxenstuderande i ämnena Historia, SO, Religion, Svenska och Bild.

BEGREPPSLISTA

Amfora – Tvåörad kruka, ofta använd i antikens Grekland för förvaring av vin eller olja.

Anatomi – Läran om kroppens uppbyggnad, t.ex. muskler och skelett.

Apollon – Grekisk gud för ljus, musik, poesi, sanning och läkekonst.

Arkitektur – Konsten att rita, konstruera och bygga byggnader.

Bemålad – Något som har målats, ofta med färger.

Berättande (narrativ) – Inslag i konst eller text som berättar en historia.

Brons – Metallblandning av koppar och tenn, ofta använd i antika skulpturer.

Byggnadsordning/kolonnordning – Stiltyp inom arkitektur som beskriver hur pelare och byggnadsdelar utformas (dorisk, jonisk, korintisk).

Dekorera – Att smycka eller utsmycka något.

Dorisk – Den äldsta och enklaste av de grekiska kolonnordningarna.

Estetik – Läran om det vackra; hur något ser ut och uppfattas visuellt.

Fris – Horisontellt dekorationsband på byggnader, ofta med bilder eller skulpturer.

Gjutteknik – Teknik för att tillverka föremål i metall, t.ex. förlorad vaxteknik.

Grekisk mytologi – Den samling berättelser om gudar och hjältar som fanns i antikens Grekland.

Hellenism/hellenistisk tid – Perioden efter Alexander den store (323–30 f.v.t.) då grekisk kultur spreds över stora delar av världen.

Idealbild/idealism – En förskönad bild av något, ofta om hur människor eller gudar ska se ut.

Jonisk – En grekisk kolonnordning med mer dekoration än den doriska.

Kalksten – En typ av sten som också användes som byggmaterial.

Keramik – Föremål av bränd lera, ofta dekorerade med målningar.

Kolonn – Pelare som bär upp byggnader, ofta dekorerade.

Kompositkolonn – En kombination av joniska och korintiska stilar, utvecklad under romersk tid.

Kore/Kouros – Typiska skulpturer av unga kvinnor (kore) och unga män (kouros) under arkaisk tid.

Korintisk – Den mest dekorerade av de tre klassiska grekiska kolonnordningarna.

Kultstaty – Staty som användes i religiösa riter, ofta föreställande en gud.

Kulturarv – Viktiga föremål, traditioner och byggnader från äldre tider som bevaras till idag.

Marmor – Hård sten som ofta användes till skulpturer i antiken.

Minnesmärke – Monument till minne av en person eller händelse.

Monumental – Stor och imponerande, ofta om byggnader.

Motiv – Det som avbildas i en målning, skulptur eller konstverk.

Naturalism – Stil som strävar efter att återge verkligheten så exakt som möjligt.

Nyklassicism – Stilriktning från 1700- och 1800-talet som inspirerades av antikens konst och arkitektur.

Orientaliserande – Påverkan från östliga kulturer som t.ex. Egypten och Persien i konst och stil.

Ottomanska riket – Ett mäktigt imperium som styrde Grekland under delar av 1400–1800-talen.

Pilaster – Pelarliknande dekoration på en vägg.

Porträttbyst – Skulptur som föreställer en persons huvud och ibland övre bröstorg.

Realism – Konststil som avbildar verkligheten som den är.

Rekonstruktion – Återskapande av hur något troligen såg ut från början.

Romersk kopia – Kopia av ett grekiskt originalverk, ofta gjord under romersk tid.

Sanningens försköning – Att visa något som bättre eller vackrare än det är i verkligheten.

Semikolonn – Halv kolonn som ofta sitter fast på en vägg.

Stilmässig realism – Stil som efterliknar verkligheten men på ett idealiserat sätt.

Terrakotta – Bränd lera som används till skulpturer och kärl.

Toskansk kolonn – En förenklad variant av dorisk kolonn, utvecklad under romersk tid.

Utsmyckning – Dekorativt element som gör något vackrare.

Verklighetstrogen – Något som ser ut eller upplevs som riktigt/verkligt.

Vit lögn (i konsten) – Ett uttryck som beskriver hur skulpturer från antiken felaktigt antas ha varit vita – fastän de ofta var målade.